

sekketas pea sedda asja ärra / ja andis Mosessele
kõhnut / ja Mirjami peale tuli piddatitõbbi / et ta
piddi selise päwa leri tahha isseärrantõsse idma ;
ja Aaron tunnistas ommad pattud ka kles / ja
peasis sedda wisi.

Pärast sedda aega käskis Jummal Mosesi wäl-
jaläkitada mehhi sedda maad läbbi katsuma ärra /
Luhho Israeli rahwas piddid sama. Nimitto
suggu, arro siis neid olli / ni mitto meest piddid
minnema sedda maad watama / neid ogga olli
kakssteiskümmend / ja nende seas olli ka Josua ja
Kaleb. Nemmad läksid siis Jummal sanna peäl
watama / mis Ma se piddi ollema / kas se piddi
hea kül ollema / ja mis rahwas seal piddid ollema
ellamas. Nellikümmend päwa olid need mehhed
sedda maad watamas / ja taggase tules tõid nem-
mad ühhe winamarja kobbara ennesega / mis kaks
meest kõrrendaga kandid ; nemmad tõid ka kra-
nati-oune ja wigimario ennesega / et Israeli rah-
was piddid sama nähha mis hea Ma se olli. Og-
ga et need mehhed / kes taggasi tulnud rahwa
wasto ütlesid / et seal maal hiimsad sured mehhed
ja tuggewad liinad piddid ollema ; hakkas kell
rahwas parjuma ja nutma keige õ peal ; nemmad
hakkasid ka Mosesse ja Aaroni wasto nurrisema
ja

ja ütsema : Oh õlleksime meie Egiptusse-male ärra-
rasurnud ! ehk oh sureksime meie weel seie kõrbe
ärra. Rahwale tuli ka se nou Egiptusse-ma
pole jälle taggase miina ja ennesele ühhe peälkko
tõsta / kes neid piddi fenna saatma. Küt Moses
ja Aaron heitsid silmiki mahha ja passusid rahwast /
et nemmad ei piddand mitte sedda pahha nou
wõtma ; sure kurbdusse pärrast kerristasid ka Jo-
sua ja Kaleb ommad kued löysi. Needsinnatsed
kuitsid rahwa ette sedda maad mis nemmad olid
olnud watamas / kül nemmad ütlesid / et se sesuggu-
ne Ma piddi ollema / mis pima ja met joseb ; og-
ga rahwas ei holind sest ühkegi ; nemmad ollesid
pea teisi kirowidega surnuks wiskanud / kui ep
olles Jummal tse omma sure auga mitte fen-
na wahhele sanud ja sedda wisi sedda
ärrakeelnud.

→ Tullewal aastal / kui eslo-lord ou/
ennam.

Enne